

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	31. juli 2003

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges konklusionerne fra rådsmødet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 21. juli 2003 vedrørende WTO-forhandlingerne og ministerkonferencen i Cancún, samt Kommissionens meddelelse vedrørende handel og arbejdstagerrettigheder.

**WTO-HANDELSFORHANDLINGERNE - FORBEREDELSE AF FEMTE
MINISTER-
KONFERENCE I CANCÚN - Rådets konklusioner**

"1. Forud for WTO-ministerkonferencen, der finder sted den 10.-14. september 2003 i Cancún,

bekræfter Rådet på ny, at EU fuldt og helt går ind for

- det multilaterale handelssystem, der med sin kombination af bestemmelser om markedsadgang og regler og discipliner er et stærkt redskab, der kan bidrage til økonomisk vækst, jobskabelse, udviklingsmuligheder, fattigdomsbekæmpelse, forudsigelighed, bæredygtig udvikling og håndtering af udfordringerne i forbindelse med globaliseringen;
- en vellykket afslutning af Doha-udviklingsdagsordenen inden udgangen af 2004, da den er ét samlet tiltag, der tager sigte på at opnå en ambitiøs, omfattende og afbalanceret pakke af aftaler, både om markedsadgang og regler, og bedre integrering af ulande, navnlig de mindst udviklede lande, i det multilaterale handelssystem i overensstemmelse med alle de mål, der blev fastsat i Doha.
- Rådet understreger betydningen af den kommende konference i Cancún, der skal bringe det arbejdsprogram, der blev igangsat i Doha, ind i den afgørende fase. Rådet gentager, at EU er fast besluttet på at gøre Cancún-konferencen til en succes, og mener i den forbindelse, at alle deltagerne bør øge deres indsats i de kommende uger i Genève med henblik på at forelægge et praktisk anvendeligt dokument om de centrale spørgsmål for ministrene i Cancún.
- Rådet bekræfter, at dets konklusioner fra oktober 1999 og fra november 2001 i Doha samt konklusionerne fra Rådet (landbrug) af 26. juni 2003 og Singapore- og Doha-minister- erklæringerne og dertil knyttede tekster, der blev vedtaget i Doha, danner grundlaget for Den Europæiske Unions optræden i Doha-dagsordenforhandlingerne og i forberedelsen

- Rådet minder om, at Doha-dagsordenforhandlingerne bygger på en omfattende dagsorden og skal gennemføres i samme tempo på alle områder. Med hensyn til specifikke spørgsmål, der skal behandles i Cancún, understreger Rådet følgende:

For det første skal der fastsættes bestemmelser om landbrugsforhandlingerne. Rådet udtrykker tilfredshed med, at der blev opnået politisk enighed om reformen af den fælles landbrugspolitik på samlingen i Rådet (landbrug) den 25.-26. juni 2003, hvor Rådet understregede, at de beslutninger, der blev truffet, var et vigtigt europæisk bidrag til Doha-dagsordenforhandlingerne om landbrug og afgrænsningen af Kommissionens forhandlingsmandat i WTO-runden. Rådet minder desuden om, at Rådet (landbrug) også understregede, at det spillerum, som denne reform af den fælles landbrugspolitik giver, kun kan udnyttes i forbindelse med Doha-udviklingsdagsordenen, hvis EU's WTO-partnere gør tilsvarende indrømmelser på landbrugsområdet. Fællesskabet er nu i stand til at føre an i indsatsen for et ambitiøst resultat af landbrugsforhandlingerne, herunder EU's offensive interesser og andre mål såsom ikke-handelsmæssige hensyn.

For det andet understreger Rådet, at der på Cancún-ministerkonferencen skal fastsættes bestemmelser for næste fase i forhandlingerne om nonfood-markedsadgang, og minder om, at dette omfatter tre fjerdedele af verdenshandelen. Kun et ambitiøst resultat, der opfylder alle målene i Doha-ministererklæringen, vil kunne fungere som katalysator for en yderligere økonomisk vækst på verdensplan. Bestemmelserne om toldnedsættelser bør bygge på én løsning, der er

enkel, men ikke udelukker yderligere sektorelementer, og nå alle relevante mål i Doha-mandatet under overholdelse af både toldmæssige og ikke-toldmæssige hindringer, som stadig potentielt kan være til meget stor gene for handelen.

For det tredje er Rådet enig om, at det er vigtigt at fastsætte en nøjagtig tidsplan for forhandlingerne om tjenesteydelser, og understreger, at en yderligere åbning af markedet i denne sektor er af afgørende betydning for Europas økonomi og for mange andre WTO-medlemmer. Rådet understreger behovet for, at andre WTO-medlemmer kommer med flere tilbud, og for, at de nuværende tilbud forbedres, så der sikres et væsentligt resultat, der er tilfredsstillende for alle parter.

For det fjerde understreger Rådet, at det har stor betydning, at WTO inden Cancún-konferencen når frem til en endelig afgørelse om TRIPs og adgang til lægemidler, der i vidt omfang bygger på teksten af 16. december 2002, og opfordrer USA til at støtte denne tekst sammen med alle de andre WTO-medlemmer.

For det femte gentager Rådet sit ønske om, at der i Cancún gøres reelle fremskridt med flere andre spørgsmål af betydning for ulandene. Det noterer sig, at alle EU's skriftlige bidrag til WTO indeholder omfattende og konkrete forslag vedrørende ulandene. Rådet understreger især Fællesskabets støtte til en meningsfyldt pakke af afgørelser om særlig og differentieret behandling og, i overensstemmelse med Doha-mandatet, om gennemførelse af WTO-aftalerne samt endnu et arbejdsprogram vedrørende de resterende spørgsmål. Rådet understreger også, at det er ønskeligt, at der i Cancún træffes specifikke foranstaltninger vedrørende bistand til de mindst udviklede lande som en konkret reaktion på forslagene fra disse lande på deres ministermøde i Dhaka i juni 2003, og at alle industrilande bl.a. afskaffer alle toldrestriktioner og kvantitative restriktioner på alle produkter fra de mindst udviklede lande.

For det sjette anfører Rådet, at der i Cancún også skal fastsættes bestemmelser om Singapore-spørgsmålene, således at de forhandlinger, der blev besluttet i Doha, hurtigt kan indledes formelt. Rådet understreger, at der skal indledes forhandlinger om alle fire Singapore-spørgsmål i Cancún for at bevare helhedsprincippet. I den forbindelse bekræfter Rådet målet om at forhandle nye WTO-regler og -discipliner på alle fire områder og forkaster forslagene om, at ét af de fire Singapore-spørgsmål kunne tages ud af helheden.

For det syvende bekræfter Rådet på ny, at forhandlingerne om indførelsen af et multilateralt system for meddelelse og registrering af geografiske betegnelser for vin og spiritus skal afsluttes i Cancún, og at forhandlingerne om udvidelsen af den yderligere beskyttelse til også at omfatte andre produkter skal fortsætte.

For det ottende ønsker Rådet en bekræftelse af beslutningerne om spørgsmål vedrørende forbindelsen mellem handel og miljø i overensstemmelse med punkt 31 og 32 i Doha-erklæringen, især om observatørstatus ifølge den multilaterale miljøaftale. Beslutninger om disse spørgsmål ville være et vigtigt element i WTO's bidrag til en bæredygtig udvikling. Mere generelt bekræfter Rådet på ny EU's tilsagn om at opnå et godt resultat for så vidt angår andre spørgsmål på Doha-udviklings- og miljødagsordenen.

For det niende understreger Rådet, at de igangværende forhandlinger om tvistbilæggelsesforståelsen stadig er af stor betydning for WTO-systemet, og at et mandat for de videre forhandlinger herom også bør bekræftes snarest muligt.

For det tiende anfører Rådet, at der i Cancún skal arbejdes for yderligere fremskridt med flere andre spørgsmål i Doha-arbejdsprogrammet ud

over dem, der kræver formelle beslutninger. I den forbindelse lægger Rådet særlig vægt på forhandlingerne om antidumping og subsidier og støtter et ambitiøst resultat på disse områder som led i helheden.

For det ellefte minder Rådet om, at det er vigtigt, at EU's holdning i Cancún forberedes omhyggeligt sammen med Europa-Parlamentet, og at der skal holdes tæt kontakt til Parlamentets repræsentanter under selve konferencen.

For det tolvte minder Rådet om betydningen af en omfattende dialog med repræsentanter for civilsamfundet før og under konferencen.

Endelig noterer Rådet sig med tilfredshed, at Kommissionen vil holde tæt kontakt med medlemsstaternes de legationer, især via Artikel 133-Udvalget, under den sidste forberedelse i Genève i de kommende uger. Rådet bekræfter, at det om nødvendigt vil holde ekstraordinære samlinger under konferencen for at gøre status over udviklingen i forhandlingernes slutfase og eventuelt give Kommissionen yderligere retningslinjer, efterhånden som konferencen skrider frem."

HANDELSPOLITIK

Kommissionens meddelelse vedrørende fremme af grundlæggende arbejds- tagerrettigheder

- Rådets konklusioner

"RÅDET

- Erindrer om, at fremme af økonomisk vækst og beskæftigelse er et strategisk mål for EU's interne såvel som eksterne politikker.

- Erindrer om, at det konsekvent afviser protektionisme og en sanktionsorienteret strategi til fremme af grundlæggende arbejdsstage rrettigheder, men at det går stærkt ind for en incitamentsorienteret strategi på området som anført af Rådet

ved talrige lejligheder, blandt andet i konklusionerne fra oktober 1999 og november 2001.

- Erindrer om Kommissionens meddelelse vedrørende fremme af grundlæggende arbejdstagerrettigheder og forbedring af de sociale styringssystemer i en globaliseret økonomi.
- Erindrer om resultatet af verdensstopmødet om bæredygtig udvikling, bekræfter sit tilsagn om både bilateralt og multilateralt at anvende en strategi baseret på bæredygtig udvikling og erindringer om, at det er nødvendigt at tage fuldt hensyn til udviklingslandenes udfordringer og deres behov for at blive bedre integreret i verdenshandelsystemet.
- Erindrer om punkt 8 i Doha-ministererklæringen.
- Fremhæver den stadig mere udbredte offentlige holdning, at en retfærdig globaliseret

økonomi også bør fremme social udvikling og grundlæggende menneskerettigheder. Dette afspejler det i offentligheden udbredte synspunkt, at eksisterende internationale regler og strukturer, der styrer økonomiske og sociale forhold, er uretfærdige, og at markedsstyringen på globalt plan har udviklet sig hurtigere end de sociale styringssystemer. Rådet erkender derfor, at der på internationalt plan er behov for en større indsats for at fremme den sociale udvikling.

- Bifalder, at ILO har nedsat en Verdenskommission for Globaliseringens Sociale Dimension, noterer sig Europa-Kommissionens og medlemsstaternes bidrag til Verdenskommissionens arbejde, navnlig igennem seminaret om den europæiske samfundsmodel, der blev afholdt den 3.-4. februar 2003, og noterer sig, at der er behov for yderligere drøftelser af Fællesskabets holdning til samhandel og arbejdsmarkedsspørgsmål, når Verdenskommissionen har afsluttet sit arbejde, i betragtning af det fortsatte behov -

som påpeget af Rådet i oktober 1999 - for et forum for en international debat om forholdet mellem samhandel og sociale spørgsmål.

- Bifalder, at Kommissionen og ILO har genoptaget deres samarbejde ved at undertegne en ny brevveksling den 14. maj 2001 og gennem de to institutioners årlige opfølgingsmøde på højt plan. I den sammenhæng konstaterer Rådet med tilfredshed, at ILO som en af FN's særorganisationer har tilsluttet sig den finansielle og administrative rammeaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og FN, der blev undertegnet den 29. april 2003, og som forventes at lette samarbejdet.
- Erindrer om sin resolution af 3. december 2002 om virksomhedernes sociale ansvar (VSA), hvori Rådet anerkender den positive virkning, VSA kan have på erhvervslivet og virksomhederne i og uden for Europa, navnlig i udviklingslandene. Den private sektors overholdelse af og ar-

bejde for grundlæggende arbejdstage rettigheder er en nøglefaktor i den europæiske holdning til VSA. Praktiske og redskaber i forbindelse med VSA bør blandt andet som et minimum have de grundlæggende ILO-konventioner, ILO's trepartserklæringer og OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder som fælles referencegrundlag.

- Erindrer om, at den nuværende generelle præferenceordning (GSP) giver mulighed for yderligere toldpræferencer til lande, der rent faktisk anvender alle de normer, der omtales i ILO's erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet.
- Støtter fortsat konklusionerne i Kommissionens meddelelse, noterer sig de fremskridt, der er sket med hensyn til deres gennemførelse, og foreslår en EU-strategi med fokus på følgende punkter:

(1) EU bør bestandig bestræbe sig på at forbedre koordineringen af spørgsmål med tilknytning til social styring i en globaliseret økonomi og sikre, at der er sammenhæng i behandlingen af dette punkt i samtlige relevante internationale organisationer, herunder WTO og ILO.

(2) Derfor ser EU frem til, at der fremsættes konkrete forslag herom som resultat af arbejdet

i den Verdenskommission for Globaliseringens Sociale Dimension, som ILO har nedsat.

(3) EU bør arbejde for en mere effektiv dialog mellem WTO og ILO. Dialogen bør navnlig omfatte begge organisationers mulighed for at deltage regelmæssigt i relevante samlinger og foretage fælles undersøgelser og initiativer med henblik på fortsat og forbedret forståelse af forbindelsen mellem samhandel og arbejdsmarked. Det ultimative mål bør være observatørstatus for ILO i WTO.

10

(4) EU bør tilskynde til selvstændige og frivillige drøftelser vedrørende overholdelsen af de grundlæggende arbejdstagerrettigheder, når et lands handelspolitik tages op i WTO, og bør yde et selvstændigt bidrag hertil ved at foregå med et godt eksempel på området, næste gang EF's politik behandles. I den forbindelse bør EU fremhæve de grundlæggende arbejdstagerrettigheders positive betydning for økonomisk vækst og udvikling.

(5) EU bør inden for rammerne af ILO fremme en effektivisering af ILO's tilsyn, herunder større offentlighed, mere effektiv opfølgning og mere udbredt anvendelse af resultaterne af ILO's tilsyn idet internationale system. EU bør selv tage mere systematisk hensyn til tilsynsresultaterne i sine internationale relationer.

(6) EU bør bl.a. inden for rammerne af ILO fremme de eksisterende gennemførelses- og ansporingsmekanismer og søge metoder til at styrke disse mekanismer og dermed fremme de enkelte landes socialpolitik og overholdelse af de grundlæggende arbejdstagerrettigheder.

(7) EU bør støtte den relevante tekniske bistand med henblik på social udvikling, "anstændigt arbejde", social dialog og grundlæggende arbejdstagerrettigheder, der ydes af andre internationale organisationer, navnlig ILO.

(8) EU bør fremme effektive programmer med faste tidsfrister, der har til

formål at afskaffe de værste former for børnearbejde gennem forebyggelse, beskyttelse og rehabilitering, og støtte ILO's arbejde i denne sammenhæng.

(9) Muligheden for at anvende GSP-incidenter til at fremme grundlæggende arbejdstagerrettigheder har vist sig at være en væsentlig del af

11

EU's GSP-ordning, og det bør overvejes at lade en sådan mulighed indgå i revisionen af EU's GSP-ordning for perioden 2005-2014.

(10) EU bør søge at maksimere de særlige incitamenters virkninger på globalt plan ved at tilskynde andre industrialiserede lande til at vedtage sociale ansporende ordninger, der svarer til EF's ordning og bygger på ILO's normer.

(11) EU bør sikre sammenhængen mellem GSP-ordningen og udviklingsprogrammerne for derved at hjælpe landene med bedre at udnytte de ansporende ordninger til fremme af grundlæggende arbejdstagerrettigheder, der bygger på ILO's normer og mekanismer.

(12) EU bør foretage og udvikle vurderinger af virkninger på miljøet (VVM), der omfatter resultater vedrørende sociale spørgsmål, som et bidrag til at udarbejde politikker i forbindelse med vigtige handelsforhandlinger.

(13) EU bør integrere de grundlæggende arbejdstagerrettigheder og sociale styringssystemer bedre i sin udviklingspolitik, navnlig ved udarbejdelsen af landestrategierne i overensstemmelse med det overordnede mål: nedbringelse af fattigdommen, bl.a. ved at lære de pågældende aktører at anvende de grundlæggende arbejdstagerrettigheder. EU bør fremme de grundlæggende arbejdstagerrettigheder i drøftelserne med regeringerne vedrørende PRSP (strategioplæg til nedbringelse af fattigdom).

(14) EU bør anvende Cotonou-modellen i andre aftaler ved at søge at indføre særlige bestemmelser om grundlæggende arbejdstagerrettigheder

og sikre støtte til deres gennemførelse, hvor der er behov for det, gennem udviklings- og samarbejdsprogrammer.

12

(15) EU bør tilskynde til, at anvendelsen af de grundlæggende arbejdstagerrettigheder i eksportforarbejdningszonerne behandles af de kompetente internationale instanser.

(16) EU bør fortsat støtte ILO's og andre relevante organisationers arbejde med de private frivillige initiativer, orientere offentligheden bedre og fremme drøftelser om internationale instrumenter eller standarder for certificering og verificering af private og frivillige ordninger for således at opnå en effektiv kvalitetskontrol.

(17) EU bør hjælpe udviklingslandene med at udnytte de større eksportmuligheder, de sociale "labelling"-ordninger giver, bl.a. ved at uddanne personale og støtte bestræbelserne på at gøre ordningerne mere gennemsigtige, tilgængelige og ikke-diskriminerende.

(18) EU bør ansøre til overholdelse af OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder for at fremhæve den positive rolle, de multinationale virksomheder kan spille ved at støtte de grundlæggende arbejdstagerrettigheders anvendelse på verdensplan, således at virksomhedernes bæredygtige konkurrenceevne øges, og de bidrager til en bæredygtig udvikling."

